

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/92/2016
Identifikačné číslo spisu: 5815010054
Dátum vydania rozhodnutia: 15.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5815010054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 15. marca 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného K. V., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného K. V. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/10/2016, z 25. februára 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písmeno c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného K. V. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/18/2015 z 21. júla 2015 (č. l. 131 - 133), bol obvinený K. V., uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak ako je uvedené vo výrokovej časti označeného rozsudku.

Za to mu bol uložený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Žiline uznesením, sp. zn. 3To/10/2016 z 25. februára 2016 (č. l. 151- 154), postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/10/2016 z 25. februára 2016, podal prostredníctvom obhajcu JUDr. X. U., dovolanie obvinený K. V. (č. l. 209 - 214). Dovolanie podal z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, t. j. že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V dovolaní uviedol, že rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. Ntc/14/2010 z 27. októbra 2010, ktorým bol uznaný rozsudok Obvodného súdu Praha II, sp. zn. 3T/12/2009 z 15. apríla 2009 v spojení s uznesením Mestského súdu Praha, sp. zn. 8To/429/2009 z 22.

decembra 2009 neobsahuje výrok o premene trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá. V uznávacom rozsudku súd síce postupom podľa § 518 ods. 3 Trestného poriadku uznal rozsudok súdu Českej republiky, avšak toto rozhodnutie neobsahuje výrok podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku, ktorým by bol obvinenému uložený - premenený trest zákazu riadenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 8 rokov. „Dikcia ustanovenia § 517 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku stanovuje a prikazuje spôsob a formu akou slovenský súd uzná cudzie rozhodnutie. Bez premeny možno pokračovať vo výkone trestu len pri treste odňatia slobody. V tomto smere bol slovenský súd povinný v rozhodnutí o uznaní rozsudku cudzieho štátu rozhodnúť výrokom o tom, že sa bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny a tak i správne rozhodol. Avšak trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu osem rokov uložený rozsudkom českého súdu, nepremeniť slovenský súd postupom podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku. Preto nemá na území Slovenskej republiky uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá a teda nemohol spáchať prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona. K naplneniu znakov prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona je potrebné, aby páchatel, ak mu bol uložený napríklad trest zákazu viesť motorové vozidlá, viedol motorové vozidlo v čase, kedy rozhodnutie, ktorým mu bola táto činnosť zakázaná, je právoplatné a vykonateľné (R 31/1981). Dikcia ustanovenia § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona jasne vyjadruje, že marenia výkonu úradného rozhodnutia sa dopúšťa ten, kto vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti. Tresty, resp. sankcie zákazu činnosti uložené súdom v trestnom konaní sú účinné iba na území Slovenskej republiky, pokiaľ medzinárodná zmluva neustanoví inak. Preto ak osoba, ktorej bola táto sankcia uložená, vykonáva takúto zakázanú činnosť na území iného štátu, nenaplnia znaky trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.“

Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/10/2016 z 25. februára 2016 bol porušený zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku, § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona v neprospech obvineného a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj rozsudok okresného súdu a aby podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Námestovo, aby vec znovu v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo (č. l. 224 - 225), ktorý navrhol dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Uviedol, že Krajský súd v Žiline sa argumentáciou obvineného v podanom dovolaní zaoberal a v tomto smere sa prokurátor s rozhodnutím krajského súdu v celom rozsahu stotožňuje. „Krajský súd v Žiline vysvetlil dôvody platnosti rozhodnutia cudzieho štátu o uložení trestu, kde uviedol, že zákon neukladá povinnosť krajskému súdu, aby vo svojom rozhodnutí uložil obvinenému tresty, ktoré mu boli uložené rozsudkom súdu iného štátu, ale iba aby vyslovil, že uznáva rozsudok súdu a po právoplatnosti takéhoto rozhodnutia krajského súdu rozsudok iného štátu platí aj na území Slovenskej republiky, teda po uznaní rozhodnutí českých súdov na území Slovenskej republiky platí aj trest zákazu činnosti.“

K vyjadreniu prokurátora okresnej prokuratúry sa vyjadril obvinený (č. l. 227 - 228), ktorý uviedol: „Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline z 27. októbra 2010, sp. zn. Ntc/14/2010, bolo uznávané podľa právnej úpravy § 515 a nasl. Trestného poriadku. Až od 1. februára 2012 sa takýto postup realizuje v prípade uznávania českých rozsudkov podľa zák. č. 549/2011 Z. z. V prípade obvineného sa uznával český rozsudok dňa 27. októbra 2010 podľa ustanovení Trestného poriadku a nie podľa zák. č. 549/2011 Z. z. V prípade obvineného musel krajský súd premeniť trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu osem rokov podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku, čo však neurobil a v dôsledku absencie výroku o premene trestu zákazu činnosti nemá a nemal obvinený uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na území Slovenskej republiky.“ Ďalej vysvetlil (č. l. 228), že prokurátor aj ústavný súd sa mýlia keď tvrdia, že v jeho prípade ide o nesprávne právne posúdenie podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku „nakoľko skutočnosť, či som na Slovensku mal alebo nemal uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá je skutkovou okolnosťou a nie nesprávnym právnym posúdením v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) po predložení spisového materiálu zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku) za splnenia podmienky, že obvinený využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie podal prostredníctvom obhajcu. V dovolaní je uvedený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku a dovolanie je riadne odôvodnené (§ 374 Trestného poriadku).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V dovolacom konaní nie je najvyšší súd oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku (veta za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.), ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por. Skutkový stav môže najvyšší súd hodnotiť len z tohto hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené, tzn. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Preto nemožno preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov, nakoľko toto sú otázky upravené normami procesného práva, nie hmotným právom. Uvedený záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd už v tretej inštancii, kde nemožno znovu vytvárať, či meniť skutkové zistenia. S ohľadom na to nemôže najvyšší súd spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Dovolací súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zväziť hmotnoprávne posúdenie skutku. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Preto je pre dovolací súd rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený K. V. spáchal skutok tak, ako je uvedený v rozsudku Okresného súdu v Námestove, s ktorého skutkovými závermi sa najvyšší súd stotožnil. Popísanému skutkovému stavu plne zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku ako prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona. Použitú právnu kvalifikáciu odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkovej podstaty označeného trestného činu.

Z obsahu podaného dovolania je zrejmé, že obvinený dovolaním namieta najmä výrok o vine, teda že skutku tak ako ho ustálil vo svojom výroku okresný súd sa nedopustil, a to z dôvodu, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. Ntc/14/2010, z ktorého súdy vychádzali pri právnej kvalifikácii prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo, sp. zn. 4T/18/2015, nebol uznaný cudzozemský rozsudok Obvodného súdu Praha II, sp. zn. 3T/12/2009 z 15. apríla 2009 v spojení s uznesením Mestského súdu Praha, sp. zn. 8To/429/2009 z 22. decembra 2009 s právnymi účinkami ako rozsudok slovenského súdu vo vzťahu k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 8 (osem) rokov.

Zo spisového materiálu vyplýva, že základným podkladom pre vydanie rozsudku Okresného súdu Námestovo v trestnej veci obvineného pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona bol právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. Ntc/14/2010 z 27. októbra 2010 (č. l. 32 - 37) v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Urto/1/2011 z 26. januára 2011 (č. l. 38 - 39), ktorým postupom podľa § 518 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol, že rozsudok Obvodného súdu Praha II, sp. zn. 3T/12/2009 z 15. apríla

2009 v spojení s uznesením Městského soudu Praha, sp. zn. 8To/429/2009 z 22. decembra 2009, ktorým bol K. V., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona Českej republiky a trestného činu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona Českej republiky, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov a trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 8 (osem) rokov, sa uznáva a vykoná. Zároveň rozhodol, že podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku, § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obvinený K. V. bude pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V posudzovanej veci nebol sporný skutkový stav veci a dovolací súd nemohol ani skutkový stav skúmať v tom smere, že „dňa 24. júla 2014 v čase okolo 18:20 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. VW Golf, evidenčné číslo T. po ceste číslo I/59 v smere od obce Nižná do mesta Tvrdošín, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Tvrdošín“. Sporným v tomto konaní zostalo po právnej stránke posúdiť, či obvinený vykonával takúto činnosť na území Slovenskej republiky ako zakázanú a teda či sa na túto činnosť vzťahovalo uznané rozhodnutie cudzozemského súdu Českej republiky o zákaze činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 8 (osem) rokov aj na území Slovenskej republiky.

Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, ktorý bol obvinenému uložený rozsudkom Obvodného súdu Praha II, sp. zn. 3T/12/2009 z 15. apríla 2009, ktorý rozsudok bol uznaný v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. Ntc/14/2010, bolo potrebné posúdiť správnosť jeho uznania v tejto časti uloženého trestu zákazu činnosti výlučne na účely správnej právnej kvalifikácie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia z hľadiska existencie rozsudku slovenského súdu o uznaní cudzozemského rozhodnutia tak, aby nebolo obvinenému na podklade prípadne neexistujúceho trestu zákazu činnosti a jeho účinkov na území Slovenskej republiky pričítané spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia bez právneho dôvodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje.

Podľa § 515 Trestného poriadku

(2) Cudzie rozhodnutie možno uznať vo výroku, ktorým

- a) bola vyslovená vina, ale uloženie trestu bolo podmiennečne odložené,
- b) bol uložený trest odňatia slobody alebo podmiennečný trest odňatia slobody,
- c) bol uložený peňažný trest alebo zákaz činnosti,
- d) bol premenený podmiennečný trest alebo peňažný trest na trest odňatia slobody,
- e) bolo vyslovené prepadnutie majetku alebo jeho časti, alebo veci alebo zhabanie veci, ak sa nachádzajú na území Slovenskej republiky (ďalej len "cudzí majetkové rozhodnutie"),
- f) bol uložený ochranný dohľad alebo detencia, alebo
- g) bol uložený trest zrušenia právnickej osoby, trest zákazu prijímať dotácie alebo subvencie, trest zákazu prijímať pomoc a podporu poskytovanú z fondov Európskej únie, trest zákazu účasti vo verejnom obstarávaní alebo trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku.

Podľa § 517 Trestného poriadku

(1) Cudzí rozhodnutie sa uzná tak, že trest v ňom uložený slovenský súd nahradí trestom, ktorý by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval. Slovenský súd nesmie pritom uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí, ani ho premeniť na iný druh trestu.

(2) Ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzí rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzí rozhodnutie týka.

(3) V rozhodnutí o uznaní cudzieho majetkového rozhodnutia slovenský súd tiež vysloví, komu

prepadnutý majetok, jeho časť alebo vec prípadne. Ak nevysloví inak, právoplatnosťou rozhodnutia o uznaní sa vlastníkom majetku, jeho časti alebo veci stáva Slovenská republika.

Obvinený sa mýli ak vykladá ods. 1 § 517 Trestného poriadku (izolovane bez ohľadu na ods. 2) tak, že súd musí rozhodnúť o premene trestu zákazu činnosti (č. l. 212, 228). Konštrukcia ustanovenia § 517 Trestného poriadku zodpovedá nielen zákonnej ale aj logickej súvislosti medzi jednotlivými ustanoveniami, ktoré v súhrne vytvárajú ucelený kontext právnej normy. Pri takomto vnímaní § 517 Trestného poriadku je zistiteľné, že súd rozhodne podľa ods. 1 o nahradení trestu len vtedy ak trest uložený v rozsudku štátu pôvodu

nie je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky (viď znenie ods. 2 a tam uvedenú spojku resp. časticu „ak“). Z uvedeného vyplýva, že ods. 2 upravuje postup súdu v prípade zlučiteľnosti sankcií a ods. 1 upravuje postup súdu pri nezlučiteľnosti sankcie uloženej v rozsudku súdu štátu pôvodu so sankciou, ktorá má byť uložená súdom vykonávajúceho štátu, v tomto prípade Krajským súdom v Žiline. Nakoľko trest zákazu činnosti uložený rozsudkom Obvodného súdu Praha II, sp. zn. 3T/12/2009 z 15. apríla 2009 je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky, Krajský súd v Žiline nemohol rozhodnúť o jeho premene - nahradení.

Správne rozhodol Krajský súd v Žiline (rozsudok sp. zn. Ntc/14/2010 z 27. októbra 2010 - č. l. 32 - 37) aj vo výroku o pokračovaní vo výkone trestu odňatia slobody, pretože zákon výslovne (expressis verbis) vyžaduje takéto rozhodnutie len pri treste odňatia slobody nie aj pri iných trestoch.

Týmto výkladom najvyšší súd vyriešil zákonosť uznávacieho rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. Ntc/14/2010 z 27. októbra 2010, ktorý predstavoval základný zákonný predpoklad na vyvedenie trestnej zodpovednosti voči obvinenému K. V. za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia.

So zreteľom na uvedené nebolo možné akceptovať dovolacie argumenty obvineného, a keďže najvyšší súd nezistil existenciu dovolacie dôvodu v zmysle § 371 Trestného poriadku preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.